

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobcov : **1/ F. L.**, bývajúci v P., **2/ E. L.**, bývajúca v P., obaja zastúpení JUDr. V. Ž., advokátkou v B., proti žalovaným : **1/ E. L.**, bývajúca v P., **2/ J. P.**, bývajúca v B., **3/ Š. M.**, bývajúca v B., žalované 1/ až 3/ zastúpené JUDr. Š. B., advokátom v P., **o zaplatenie 610,71 € s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp.zn. 5 C 165/2009, o dovolaní žalobcov 1/, 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. júna 2010 sp.zn. 14 Co 100/2010

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovia 1/, 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovaným 1/ až 3/ trovy dovolacieho konania v sume 102,82 € do rúk alebo na účet JUDr. Š. B. do 3 dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Brezno rozsudkom z 12. februára 2010 č.k. 5 C 165/2009-43 uložil žalovaným 1/ až 3/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ 610,71 € spolu so 4 % úrokom z omeškania ročne počítaným od 11.2.2009 až do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Vyslovil, že žalované 1/ až 3/ sú povinné zaplatiť žalobcom 1/, 2/ trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku vo výške 36,50 € a trovy právneho zastúpenia k rukám právnej zástupkyne žalobcov 1/, 2/ vo výške 187,42 € v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Na odvolanie žalovaných Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 15. júna 2010 č.k. 14 Co 100/2010-70 zmenil rozsudok okresného súdu tak, že žalobu žalobcov zamietol. Zaviazal žalobcov 1/, 2/ zaplatiť žalovaným 1/ – 3/ na trovách prvostupňového a odvolacieho konania 728,96 € do 3 dní na účet právneho zástupcu JUDr. Š. B..

Žalobcovia 1/, 2/ podali proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovali z ustanovenia § 238 ods. 1 O.s.p. Uviedli, že postoj žalovaných síce

s ochotou uzatvoriť dohodu ale na druhej strane ich odmietnutie podieľať sa na nákladoch spojených s upravením vlastníckych práv a hranice pozemkov, hoci by z toho mali prospech a dokonca plot osadili na nesprávnej hranici, je podľa nich nutné kvalifikovať ako správanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Boli to práve žalované, resp. ešte aj ich nebohý manžel a otec, ktorí spôsobili, zapríčinili a vyvolali potrebu takýchto vysokých nákladov a znaleckého dokazovania, ktoré preukázali opodstatnenosť ich výziev voči žalovaným. Keďže odvolací súd nesprávne právne posúdil uvedené okolnosti, navrhli, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zmenil tak, že rozsudok okresného súdu potvrdí alebo rozhodnutie odvolacieho súdu zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie.

Žalované 1/ – 3/ navrhli potvrdiť rozsudok odvolacieho súdu, priznať im trový dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorý je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Ustanovenie § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. pripúšťa dovolanie proti rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu vtedy, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných, v ňom vymenovaných procesných väd (nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, zákonom predpísaného spôsobu začatia konania, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Žiadna z vymenovaných procesných väd nie je v dovolaní namietaná a v dovolacom konaní ani nevyšla najavo. Prípustnosť dovolania preto z § 237 O.s.p. nemožno vyvodiť.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. Pokiaľ rozhodol v tejto procesnej forme, je dovolanie proti nemu prípustné, ak smeruje proti rozsudku, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.), alebo proti

rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo proti rozsudku, v ktorom bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Výnimku z takto upravenej prípustnosti tvoria (okrem vecí uvedených v § 238 ods. 4 O.s.p.) tiež veci, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Ak je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky, dovolanie nie je prípustné, ak výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa prvej vety. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde (§ 238 ods. 5 O.s.p. v znení zákona č. 384/2008 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť 15. októbra 2008).

Dovolací súd pri posudzovaní prípustnosti dovolania v danej veci vychádzal z právneho názoru, že z hľadiska § 238 ods. 5 O.s.p. nie je rozhodujúca výška peňažného plnenia požadovaného v žalobe, alebo výška peňažného plnenia, o ktorej rozhodoval súd prvého stupňa, ale len výška peňažného plnenia, o ktorej odvolací súd rozhodol v dovolaní napadnutom (výroku) rozsudku. Z uvedeného ustanovenia ďalej vyplýva, že právne významnou je len výška samotného peňažného plnenia (istiny), a že na príslušenstvo (bez zreteľa na jeho výšku) sa pri posudzovaní prípustnosti neberie ohľad (viď „na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada“). Pri riešení otázky (ne)prípustnosti dovolania sa zohľadňuje len výška pohľadávky (istiny), o ktorej rozhodoval odvolací súd. Na príslušenstvo pohľadávky sa prihliada len v prípadoch, kde je toto príslušenstvo uplatnené ako samostatný nárok (nie tam, kde žaloba smeruje vyložene k povinnosti zaplatiť istinu a spolu s ňou príslušenstvo, ale len tam, kde je cieľom žaloby o uloženie povinnosti zaplatiť samostatne len príslušenstvo).

V danom prípade je napadnutý výrok rozsudku odvolacieho súdu, ktorý sa týka istiny 610,71 € spolu so 4 % úrokom z omeškania ročne od 11.2.2009 do zaplattenia. Výška minimálnej mzdy ku dňu podania žaloby (5. júna 2009) predstavovala 886,50 €.

Keďže dovolanie smeruje proti výroku rozsudku odvolacieho súdu v istine 610,71 € vo výške neprevyšujúcej trojnásobok minimálnej mzdy (610,71 € < 886,50 €) je dovolanie

žalobcov neprípustné (§ 238 ods. 5 O.s.p.), i keď smeruje proti zmeňujúcemu výroku rozsudku odvolacieho súdu (§ 238 ods. 1 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto opravný prostriedok žalobcov odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je neprípustné. Pritom riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutého (výroku) rozsudku odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní žalovaným 1/ až 3/ vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobcom, ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Úspešní účastníci v dovolacom konaní podali návrh na uloženie povinnosti nahradiť im trovy tohto konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd im priznal náhradu trov spočívajúcu v náhrade advokáta za právnu službu, ktorú poskytol žalovaným vypracovaním vyjadrenia z 22. septembra 2010 k dovolaniu žalobcov (§ 14 ods. 1 písm.b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Sadzbu tarifnej odmeny určil podľa § 10 ods. 1 tejto vyhlášky vo výške 39,84 € (substrát, teda tarifná hodnota podľa § 10 ods. 2 hore citovanej vyhlášky, činí 610,71 €), keďže ide o zastupovanie troch žalovaných základná sadzba tarifnej odmeny je znížená o 20 % (§ 13 ods. 1 hore citovanej vyhlášky), teda jeden úkon právnej služby činí 31,87 €, pri spoločnom zastúpení troch osôb činí 95,61 €, čo s náhradou výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 1/100 výpočtového základu (§ 1 ods. 3 a § 16 ods. 3 tejto vyhlášky), t.j. 7,21 €, predstavuje spolu 102,82 €.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. marca 2011

JUDr. Jozef Kolcun, v.r.

Za správnosť vyhotovenia :

predseda senátu

Jarmila Uhlířová